ΕΜΠΡΟΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΑΘ. Ε. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝ

Ἐφ' ὅσον ἡ ἐπίσημος καὶ ἡμιεπίσημος Τουρκία, ἐθορύβησε καὶ ἐφοβέρισε τοὺς πάντας, περιλαμβανομένης καὶ τῆς «Εἰρήνης τοῦ Κόσμου», ἐπειδὴ τὰ Ἡν. Ἔθνη ἀπεφάσισαν, ὡς πρὸς τὸ Κυπριακόν, νὰ ἐπιδείξουν συνέπειαν πρὸς τὰς καταστατικάς των ἀρχάς, ἀλλάσσει τώρα τὸν σκοπὸν τῆς διπλωματικῆς της ὀρχήστρας καὶ προσαρμόζεται εἰς τὰ νέα δεδομένα. Κυρίως δὲ πρὸς τὸ βασικώτερον αὐτῶν, τὸ ὁποῖον καὶ συνιστᾶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, τὴν ἀπαγόρευσιν, δηλαδή, «πάσης ξένης ἐπεμβάσεως», ἡ ὁποία καὶ ἀποτελεῖ ἔμμεσον ἄρνησιν τῆς συνθήκης τῆς Τριμεροῦς Ἐγγυήσεως. Ἡ Τριμερὴς ἐκείνη Ἐγγύησις ἀπετέλει μέχρι τῆς χθές, ὡς γνωστόν, τὸ νομιμοφανὲς προκάλυμμα ὅλων τῶν κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθὸν τουρκικῶν διαιωτήτων καὶ ὅλων τῶν ἀπειληθεισῶν ἀναλόγων. Τὸ ψήφισμα, ὅμως, τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀφαιρεῖ κάθε οὐσιαστικὴν ἀξίαν ἀπὸ τὸ διπλωματικὸν αὐτὸ προκάλυμμα τῆς τουρκικῆς αὐθαιρεσίας καὶ φέρει τὴν Τουρκίαν ἐνώπιον νομικῆς ἀδυναμίας νὰ ὑποστηρίζη τὰ δῆθεν δικαιώματά της. Κατόπιν τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς ἡ ἀληθῶς εὐέλικτος διπλωματία τῆς Ἀγκύρας προσαρμόζεται εἰς τὴν νέαν κατάστασιν. Ἀπωθεῖ εἰς τὸ περιθώριον τὴν Συνθήκην Τριμεροῦς Ἐγγυήσεως καὶ ἀνασύρει τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης. Καὶ βάσει τῆς ἀρχῆς περὶ «ἰσορροπίας δυνάμεων εἰς τὸ Αἰγαῖον», ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας ζητεῖ ὅπως: «Ἡ διατύπωσις ποὺ θὰ ἔδει νὰ ἐξευρεθῇ διὰ τὸ διακανονισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εὑρίσκεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης». Ἡ συνθήκη τῆς Λωζάννης, ἐν τούτοις, θὰ πρέπει νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τὸν κ. Τσαγλαγιαγκίλ, περιλαβάνει καὶ τὴν ρητὴν παραίτησιν τῆς Τουρκίας ἐπὶ παντὸς δικαιώματος ἐπὶ τῆς Κύπρου. Καθὼς καὶ ἄλλας σχετικὰς διατάξεις τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως παρεβίασεν ἡ Ἄγκυρα. Ἂς φροντίση συνεπῶς ἡ Τουρκία ἐὰν ἐνδιαφέρεται πραγματικῶς διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ Κυπριακοῦ, νὰ ξεκαθαρίση αὐτὰ τὰ πράγματα μὲ ἠρεμίαν σκέψεως καὶ χωρὶς ἐκνευρισμοὺς καὶ ἀπειλάς. Διότι πιστεύομεν ὅτι θὰ κατάλαβε ὅτι τίποτε δὲν ὠφελοῦν οἱ λεονταρισμοί. Ἡ συνεννόησις εἶναι ἡ καλυτέρα ὁδός. Καὶ ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐπανάληψιν ἐζήτ[illegible] τὴν συνεννόησιν μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν [illegible]ένων Ἐθνῶν. Διατί τὸ ἀποκρούει ἡ Τουρκία; Ἤδη ἡ Ἑλλὰς ἐπρότεινε ὡς μεσολαβητὴν τὸν κ. Θάντ. Καὶ αὐτὸν θὰ τὸν κατηγορήση ἐπὶ μερολημψίᾳ; Εἴμεθα ἀληθῶς περίεργοι νὰ ἀντιληφθῶμεν τὴν στάσιν της.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΟΝ

Ἀλλὰ ἀπευθύνεται εἰς τὸ κενὸν ἡ ὄλοσυρὰ προειδοποίησις τοῦ κ. Ντεμιρέλ, ὅτι «ἐὰν ἡ κατάστασις ὀξυνθῇ εἰς τὴν Κύπρον, αἱ εὐθεῖαι διὰ τοῦτο θὰ ἀφύνουν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν Ἑλλάδα». Οὐδεμία ἔνδειξις ὑφίσταται ὅτι ἐνδέχεται νὰ ὀξυνθῇ ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κύπρον, ὥστε νὰ τεθῇ θέμα εὐθυνῶν οἱουδήποτε. Ἀνάλογος, ἄλλωστε, προειδοποίησις, μὲ ἀντιστροφὴν τῶν ὅρους, θὰ ἠδύνατο νὰ διατυπωθῇ καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, πολὺ δὲ περισσότερον ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε προέβη εἰς ἀπειλὴν δυναμικῶν ἐνεργειῶν καὶ μονομεροῦς ἐπεμβάσεως. Ἂν ἡ Τουρκία ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς τὴν εἰρηνικὴν διευθέτησιν τοῦ Κυπριακοῦ, ὅπως ἐπανέλαβεν ὁ κ. Ντεμιρέλ, ἂς γνωρίζῃ, ὅτι τοῦτο δὲν δύναται νὰ τὸ ἐπιτύχῃ οὔτε μὲ ἀπειλὰς οὔτε μὲ τὴν ἐπίρριψιν ἀνυπάρκτων εὐθυνῶν εἰς τοὺς ἄλλους.

ΤΟ ΠΕΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀναμφιβόλως εἶναι ἀνάγκη προκειμένου νὰ ἐκδοθοῦν τὰ Διατάγματα διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ πανεπιστημίου Πατρῶν ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διασφάλισιν τοῦ ἐθνικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ἀδιαβλήτου τοῦ ἐν λόγῳ πανεπιστημίου. Τὸ πρῶτον θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ διορισθοῦν καθηγηταί, ὑφηγηταὶ ἢ ὑπόλληλοι δὲν θὰ ἔχουν, εἰς βάρος των, οὔτε ὑποψίαν κἀν, ἀντιθνικῆς δράσεως. Τὸ δεύτερον θὰ ἐπιτευχθῇ ἐὰν καθορισθοῦν σαφῆ καὶ συγκεκριμένα ἐπιστημονικὰ προσόντα ὡς πτυχίον ἀλλὰ καὶ διδακτορικὸν δίπλωμα ἑλληνικοῦ πανεπιστημίου ἢ ξένου πανεπιστημίου τυγχάνοντος ὄχι μόνον τυπικῶς διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως ἀλλὰ διεθνοῦς πραγματικῆς ἐκτιμήσεως, συγγραφικαὶ ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι, ἑλληνικαὶ μὲν αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀναγνωρισθῆ, ξέναι δὲ αἱ ὁποῖαι ἔχουν δημοσιευθῆ ὑπὸ πανεπιστημίων ἢ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένων ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν καί, πρὸ παντός, ἐὰν ἡ ἐπιλογὴ τῶν καθηγητῶν καὶ ὑφηγητῶν καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν βοηθῶν τοῦ πρώτου κλιμακίου γίνῃ ὑπὸ ἐπιτροπῆς καθηγητῶν, ὑφισταμένων τῶν ἀνωτάτων σχολῶν. Μία τρίτη προϋπόθεσις εἶναι, ὅπως τὸ πρῶτον τμῆμα, τὸ προπαρασκευαστικόν, λειτουργήσῃ, ἀφοῦ ὑπάρξουν ἐργαστήρια, διότι ἡ διά... φωτεινῶν εἰκόνων μόρφωσις ἐπιστημόνων περὶ τῆς ὁποίας ἀκούσαμεν νὰ γίνεται λόγος ἀποτελεῖ παρωδίαν. Βεβαίως πάντα ταῦτα ἐὰν θέλωμεν τὸ πανεπιστήμιον Πατρῶν νὰ εἶναι ἄξιον τῆς ἀποστολῆς.

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Μεταξὺ τῶν αἰτημάτων τῆς Ὁμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ὑπάρχει ἕνα δικαιότατον αἴτημα. Ζητεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς χρόνος προαγωγῆς καὶ ὡς χρόνος συνταξίμου ὑπηρεσίας ὁ διανυθεὶς ὑπὸ δημοσίων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ἐν τῇ Ἰδιωτικῇ Ἐκπαιδεύσει. Καὶ εἶναι τὸ αἴτημα δίκαιον: Διότι ἡ Ἐκπαίδευσις εἶναι ἐνιαία ὡς προσφορὰ ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν νεολαίαν. Τὸ δ' αἴτημα εἶναι πραγματοποιήσιμον χωρὶς μεγάλην δαπάνην τοῦ Δημοσίου, διότι ὁ ἀριθμὸς τῶν τέως ἰδιωτικῶν καὶ νῦν δημοσίων λειτουργῶν τῆς Παιδείας εἶναι μικρὸς καὶ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξετασθῇ καὶ παρ' αὐτῶν πληρωμὴ ἐκ τῶν ὑστέρων τῶν κρατήσεων εἰς τὰς ὁποίας ὡς ἰδιωτικοὶ λειτουργοὶ τῆς Παιδείας δὲν ὑπεβλήθησαν.

ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ

Καὶ νέα νοθεία φαρμάκων ἀνεκαλύφθη χθές. Ἕνας τύπος πενικιλλίνης, ἀμερικανικῆς συνθέσεως, εἶχεν ἀντικατασταθῆ ἀπὸ τύπον ἀπλῆς κρυσταλλικῆς πενικιλλίνης διὰ ν' ἀποκερδηθῇ ἡ κατὰ 15 περίπου δραχμὰς διαφορὰ τῆς τιμῆς. Ἡ ἀποκάλυψις τῆς νέας νοθείας, πέραν τοῦ θέματος τῆς αὐστηρᾶς ποινικῆς διώξεως, θέτει τώρα ἐντονώτερον τὸ θέμα τῆς ἀνάγκης νὰ ληφθοῦν ἀμέσως μέτρα ὥστε νὰ παύσῃ ἡ νοθεία τῶν φαρμάκων. Καὶ δὲν γνωρίζομεν μέν, ἐὰν πρέπει ὅλα τὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὰς φαρμακαποθήκας νὰ σφραγισθοῦν δι' ἀνεξιτήλου κρατικῆς σφραγῖδος ὥστε νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι κατὰ κάποιον τρόπον ἠλέγχθησαν. Ἀλλὰ ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἑξῆς καὶ τὰ εἰσαγόμενα καὶ τὰ παραγόμενα ἐδῶ φάρμακα πρέπει νὰ σφραγίζωνται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των ἢ τὴν ἐξοδόν των ἀπὸ τὰ ἐντόπια ἐργοστάσια. Διότι οὕτω μόνον θὰ κατοχυρωθῇ ἡ γνησιότης.

ΟΙ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΜΑΣ

Τὰ πρὸ ἡμερῶν δημοσιευθέντα στοιχεῖα ὅσον ὀφορᾶ τὴν ἀρίστην συμπεριφορὰν τῶν Ἑλλήνων ναυτιλλομένων τόσον εἰς τὰς μεταξύ των σχέσεις ὅσον καὶ εἰς τὰς σχέσεις των εἰς τοὺς λιμένας ὅπου προσεγγίζουν τὰ πλοῖα των, δημιουργοῦν αἴσθημα γενικῆς ἱκανοποιήσεως. Τὸ γενικὸν ποιοτικὸν μητρῶον τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν ὄχι μόνον ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ λαμπρόν, ἀλλὰ καὶ νὰ σημειώνῃ βελτίωσιν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1965 ἐναντι τοῦ 1964. Τοῦτο δὲ παρὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων καὶ τὴν ἀντίστοιχον αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφθασαν ἤδη τὰς 90.000. Ἡ ἐκτίμησις διὰ τὸ ἦθος, τὴν ἐργατικότητα, τὴν προσήλωσιν εἰς τὸ καθήκον καὶ τὴν εὐφυΐαν τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν, δημιουργοῦν ἐξαίρετον ἀτμόσφαιραν, ὥστε οὗτοι νὰ καθίστανται συμπαθεῖς μεταξὺ ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου ποὺ ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μαζί των.

ΜΕ ΣΥΜΠΑΘΕΙΑΝ

Ἀναμφισβητήτως πρέπει νὰ μελετηθῇ μὲ συμπάθειαν καὶ κατανόησιν, ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, τὸ αἴτημα τῶν γονέων στρατευμένων νέων ἐπιστημόνων τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν ἀπόλυσιν τῶν τέκνων των, κλάσεων 1957 καὶ 1958, ποὺ ὑπηρετοῦν ἤδη ποὺ πλέον τῶν ὑπὸ τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων τοῦ νόμου 3499 καθοριζομένων. Αἱ εὐεργετικαὶ αὗται διατάξεις ἐθεσπίσθησαν διὰ νὰ προσελκυσθοῦν οἱ νέοι ποὺ ἐσπούδασαν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, νὰ ἔλθουν καὶ νὰ ὑπηρετήσουν μὲ ἠλαττωμένην θητείαν διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν κατόπιν εἰς τὴν πατρίδα των. Καὶ ἡ μὴ ἐφαρμογὴ των ὄχι μόνον εἶναι ἄδικος ἀπέναντί των, ἀλλὰ συντελεῖ, ἀσφαλῶς, εἰς τὴν ἀνάσχεσιν τῆς ἐπιθυμίας ἐπανόδου ἐκείνων, ποὺ παραμένουν ἀκόμη εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Η ΔΙΩΡΥΞ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Αἱ τελευταῖαι, κατολισθήσεις χωμάτων εἰς τὰς παρειὰς τῆς Διώρυγος τῆς Κορίνθου προεκάλεσαν τὸ κλείσιμον τῆς Διώρυγος ἐπὶ 15θήμερον, ὡς ὑπολογίζεται, καὶ τὰ πλοῖα εἶναι τώρα ὑποχρεωμένα νὰ ἐκτελοῦν τὸν περίπλουν τῆς Πελοποννήσου μὲ σημαντικὴν, ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου καθυστέρησιν. Δὲν εἶναι σπάνιαι αἱ κατολισθήσεις καὶ αἱ περιοδικαὶ ἀχρηστεύσεις τῆς Διώρυγος. Δι' αὐτὸ κάποτε θὰ ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ πρόβλημα μὲ τὴν προοπτικὴν τῆς διαπλατύνσεως, τῆς ἐκβαθύνσεως καὶ τῆς στερεοποιήσεως τῶν πρανῶν της. Τὸ θέμα εἶχε ἐπισημανθῆ καὶ ἄλλοτε καὶ κάποια προεργασία εἶχε γίνει ἐν προκειμένῳ. Ἐγκατελείφθη αὐτὴ ἡ σκέψις ἢ ἠδράνησαν αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι;

ΟΙ ΒΙΟΤΕΧΝΑΙ

Οἱ βιοτέχναι ἀρνοῦνται τὰς νέας φορολογίας καὶ καθ' ἑαυτὰς καὶ διότι πρόκειται νὰ ἐπιβληθοῦν χωρὶς ταυτόχρονον βελτίωσιν τοῦ συστήματος καθορισμοῦ τοῦ φορολογητέου εἰσοδήματος δι' ὅσους τηροῦν βιβλία Α' καὶ Β' κατηγορίας εἰς βάρος τῶν ὁποίων συνεχίζεται ἀπαραδέκτως ἡ φορολογικὴ αὐθαιρεσία. Εἰς ἀνακοίνωσίν των τονίζουν ὅτι ἀντιτίθενται εἰς τὰς νέας φορολογίας διότι δι' αὐτὰς θὰ προστεθοῦν νέα σημαντικὰ ἀθροιστικῶς ποσὰ εἰς ὅσα ἤδη ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν βιοτεχνικὴν παραγωγικὴν διαδικασίαν, τὰ ὁποῖα ὅμως εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητα εἰς τὰς βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις δι' ἐπενδύσεις εἰς αὐτάς. Καὶ δι' ἐπενδύσεις εἰς τὴν βιοτεχνίαν χρειάζονται συνολικῶς τεράστια κεφάλαια, ἀφοῦ οἱ βιοτεχνίαι μας μὲ ἐγκατεστημένην ἰσχύν, φθάνουν μόλις τὰ 29,2% τοῦ συνόλου των, ἐνῶ εἰς τὰς ἀνταγωνιστρίας χώρας τῆς ΕΟΚ ἐφθασαν νὰ πλησιάζουν αὐτὰ τὰ 100%. Τὸ ἀτίμημα εἶναι δίκαιον καὶ ἐλπίζομεν ὅτι μὲ ἀνάλογον κατανόησιν θὰ τὸ κρίνουν οἱ ἁρμόδιοι.

ΟΙ ΑΠΕΛΑΘΕΝΤΕΣ

Οἱ πρὸ ἔτους ἀπελαθέντες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως Ἕλληνες ὑπήκοοι ἄποροι ὑπερήλικες, οἱ ὁποῖοι δὲν δύνανται νὰ ἐξεύρουν ἐργασίαν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των καὶ δὲν λαμβάνουν πλέον τὸ χορηγηθὲν ἐπὶ 8μηνον κρατικὸν βοήθημα ἐκ 40 δρχ. ἡμερησίως, ζητοῦν τὸ προσωπικὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν λῆψιν μερίμνης δι' αὐτούς, δεδομένου ὅτι εὑρίσκονται εἰς [illegible]ραν κατάστασιν καὶ κυριολεκτικῶς πεινοῦν. Ἀναμφιβόλως οἱ συμπαθεῖς πρόσφυγες ὁμογενεῖς πρέπει νὰ τύχουν πάσης ἐνισχύσεως ἐκ μέρους τοῦ κράτους. Τοῦτο ἀπαιτεῖ καὶ ἡ δικαιοσύνη καὶ ὁ ἀνθρωπισμός.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΡΗΣΙΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ὁ Ντοῦτσε, κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν μεγαλείων του.

Ἀνατομία ἑνὸς διωτάτορος τοῦ 20ου αἰῶνος

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΓΛΟΝ ΒΙΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΝ ΣΕΡ Α'ΙΒΟΝ ΚΕΡΚΠΑΤΡΙΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἰανουάριος. —

Ὁ Μουσσολίνι θεωρεῖται καὶ σήμερα ἀκόμη, ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς ὄχι πολὺ κακοὺς δικτάτορας. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ θέλουν νὰ βλέπουν εἰς αὐτὸν μᾶλλον ἕνα δεσποτικὸν ἡγέτην, ποὺ ἐκυβερνοῦσε μὲ δυνατό, ἀλλὰ ὄχι σκληρὸ χέρι καὶ ποὺ ξανάδωσε στὴν πατρίδα του τὴν αἴγλη Μεγάλης Δυνάμεως. Ἕνα ἄντρα, τέλος, ποὺ ἐδημιούργησε ἰσχυρὸ κράτος, ποὺ ἀφιέρωσε ὅλην του τὴν σκέψι σ' αὐτό, ἀλλὰ ὁ ὁποῖος διέπραξε τὸ μοιραῖο σφάλμα νὰ παρασυρθῇ στὶς τυχοδιωκτικὲς ἐγκληματικὲς περιπέτειες τοῦ Χιτλέρικοῦ Ράϊχ.

Αὐτὲς τὶς πρόχειρες κρίσεις περὶ τοῦ «ντοῦτσε» ἀκούει κανεὶς ἀκόμη καὶ σήμερα ἀπὸ μερικούς, παρ' ὅλον ὅτι ἔχουν περάσει εἴκοσι καὶ πλέον χρόνια ἀπὸ τότε ποὺ τὸν ἀνεκάλυψαν καὶ τὸν ἐξετέλεσαν οἱ Παρτιζάνοι, ντυμένον μὲ τὴν στολὴ ἑνὸς Γερμανοῦ γερο-πυροβολητῆ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ.

Ὅμως, μιὰ τόσο ἠπία κριτικὴ περὶ τοῦ Μουσσολίνι εἶναι — θὰ ἔπρεπε, ἄραγε, νὰ ὑπάρχῃ διαφορετικὴ γνώμη; — τελείως ἀπαράδεκτη. Καὶ ἐρωτᾶται, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ καταλήγῃ σὲ μιὰ τέτοια ἐπιπόλαιη κρίσι ἕνας ἄνθρωπος, διαθέτων τὸν κοινὸν νοῦν (ὄχι κἀν ἕνας προσεκτικὸς παρατηρητής). Ὁ ὑπαινιγμός, ὅτι στὴν φασιστικὴ Ἰταλία δὲν ἐσημειώθησαν ποτὲ οἱ ἴδιες σαδιστικὲς καὶ ἀπάνθρωπες πράξεις μὲ τὶς ὁμότητες τοῦ γερμανικοῦ ναζισμοῦ, φυσικὰ εἶναι σωστὸς ἀλλ' ἀνεπίτρεπτος. Γιατὶ γιὰ τὶς ὠμότητες καὶ τὶς πράξεις βίας δὲν ὑπάρχει καινένα μέτρο ποσοτικοῦ χαρακτῆρος.

Καὶ τὸ γερμανικὸ καὶ τὸ ἰταλικὸ καθεστώς, ἦσαν καθεστῶτα βίας, ἐγκλήματος καὶ τυραννίας. Ὁ Μουσσολίνι, βέβαια, δὲν ἦταν Χίτλερ, ἀφοῦ μάλιστα, τρεῖς φορὲς στὴ ζωή του ἐμονομάχησε, πράγμα ἀδιανόητον γιὰ τὸν Χίτλερ. Ἀλλὰ θὰ ἦτο πολύ, ἀφ' ἑτέρου, νὰ τὸν ἰδοῦμε ἐξιδανικευμένον καὶ ρομαντικόν, ἱπποτικὸν ἢ ἁπλῶς ἐπιπόλαιον.

Ὁ Μουσσολίνι τὴν ἐποχὴ τῆς παρακμῆς.

Μία ὡραία, πρόσφατη καὶ ἀντικειμενικὴ βιογραφία τοῦ Μουσσολίνι, γραμμένη ἀπὸ τὸν παλαιὸν Βρεταννὸν διπλωμάτην σὲρ Ἄϊβον Κερκπάτρικ — ποὺ ἀποδεικνύεται τώρα καὶ ἀκριβοδίκαιος ἱστορικὸς — μαρτυρεῖ χωρὶς ἴχνος ἀμφιβολίας, ὅτι ὁ Μπενίτο Μουσσολίνι ἦταν καμωμένος ἀπὸ τὸ τυπικὸ ξύλο τῶν δικτατόρων τῆς ἐποχῆς μας: ἕνας τελείως ἀμόρφωτος, ἀμέτρως φιλόδοξος, ὑπὲρ πᾶν ὅριον ματαιόδοξος, ἀδίστακτος ἀρριβίστας, ἕνας ἀσυγκράτητος καιροσκόπος, τοῦ ὁποίου ἡ φιλαρχία μόνον μὲ τὴν ἐπιπολαιότητά του θὰ ἠμποροῦσε νὰ συγκριθῆ. Ἕνας «ψευτοσκληρός», ποὺ ἔδειχνε σὲ κάθε του ἥβημα, ὅτι δὲν εἶχε ἰδέα ἀπὸ ἀνθρώπινη θέρμη καὶ ὅτι θεωροῦσε τὸν εὐγενῆ Ἰταλικὸν λαὸν ὡς «ἀγέλην προβάτων».

Ὁ Μουσσολίνι ἀποδεικνύεται, πῶς ὑπέφερε ἀπὸ πλέγματα κατωτεροτήτος καὶ πῶς ἐνθουσιαζόταν γιὰ τὶς κολακεῖες πρὸς τὸ πρόσωπό του, ποὺ, ἐλλείψει ἐπαρκοῦς πνευματικότητος, αἰσθανόταν τὴν ἀνάγκη νὰ καταφεύγη σὲ θεατρινισμοὺς, ψευδῆ στάσι τῆς κεφαλῆς καὶ «γουρλώματα» τῶν ματιῶν γιὰ νὰ ἀποκτήση... ἐπιβλητικότητα!

Ὅπως ἦταν χωρὶς ἀνώτερες σπουδὲς καὶ χωρὶς ἔστω τὸν ζῆλο τῶν αὐτοδιδάκτων, προέβαλλε μίαν προσωπικὴ του, πρωτόγονη καὶ ἀστεία, κοσμοθεωρία, ποὺ δὲν εἶχε καμμία σχέσι μὲ τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἄγνοια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος ἄλλων λαῶν καὶ χωρῶν ἀπὸ τοὺς δικτάτορας ἀποτελεῖ μεγάλον κίνδυνον γιὰ τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Γι' αὐτό, οἱ μεγάλοι διεθνεῖς φιλανθρωπικοὶ ὀργανισμοὶ — ὅπως λ.χ. ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς — θὰ ἔκαμναν πολὺ καλὰ ἂν ὠργάνωναν κάθε τόσο διεθνεῖς συναντήσεις τῆς νεολαίας κυρίως, τῶν διαφόρων χωρῶν τοῦ κόσμου, μὲ σκοπὸν τὴν ἀλληλογνωριμίαν τῆς νέας γενεᾶς καὶ τὴν ἐδραίωσι τῆς φιλίας καὶ ἐκτιμήσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων λαῶν τῆς Γῆς.

Ὁ κ. Κερκπάτρικ, ποὺ ἐχρημάτισε καὶ Βρεταννὸς ὕπατος ἀρμοστὴς εἰς τὴν Γερμανίαν, περιγράφει μὲ τὸ καμῶφό του στῦλ καὶ μὲ ὅλην τὴν ἄνεσιν τῆς χρονικῆς ἀποστάσεως, τὴν πολυτάραχη ζωὴ τοῦ Μουσσολίνι. Ταυτοχρόνως, προβαίνει σὲ ἀντικειμενικὴν ἀνάλυσι τοῦ Ἰταλικοῦ φασισμοῦ.

Ὁ νέος βιογράφος τοῦ Μουσσολίνι ἀποκαλύπτει, ὅτι ὁ μέλλων Ἰταλὸς δικτάτωρ εἶχεν ἐκδηλώσει ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς τὴν ἀντιπάθειά του κατὰ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας. Καὶ στὸ μίσος του αὐτὸ ἐναντίον τῶν δύο αὐτῶν μορφῶν τῆς πολιτικῆς ζωῆς ἔμεινε πιστὸς ὁ Μουσσολίνι παρὰ τὴν ἀσυνέπειαν, ποὺ ἄλλως ἐπέδειξε στὴν ζωή του ὁ τέως ἀναρχικὸς αὐτὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ σοσιαλιστής, ποὺ διετέλεσε καὶ ἀρχισυντάκτης τῆς ἐφημερίδος «Ἀβάντι», ἐπισήμου ὀργάνου τοῦ Ἰταλικοῦ Σοσιαλιστικοῦ κόμματος.

Ὁ ἐν λόγῳ Βρεταννὸς βιογράφος τοῦ Μενίτο Μοσσολίνι διαπιστώνει ὅτι οὐτος εἶχεν ὡς ὁδηγὸν ὄχι τὴν λογικήν, ἀλλὰ τὸ ἐνστικτόν του. Καὶ, μερικὲς φορές, ἔβλεπε τὰ πράγματα, σωστὰ γιὰ τὸ συμφέρον του, ὅπως λ.χ. ὅτι οὐδέποτε θὰ κατελάμβανε τὴν ἐξουσίαν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ Στρατοῦ, ἢ ὅτι, ἀπαξ ἀνήλθε στὴν ἐξουσίαν, ἔπρεπε νὰ λησμονήση τὴν παλαιότερη ἀντικληρικανικὴ στάσι του, γιατὶ ἦταν ἀνάγκη νὰ διαρρυθμίση τὶς σχέσεις τῆς κυβερνήσεώς του μὲ τὴν Καθολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀλαζονεία καὶ ἡ ματαιοδοξία τοῦ Μουσσολίνι συνετέλεσαν, ὥστε νὰ ἀγνοῆ κάποτε τὶς συστάσεις τοῦ ἐνστίκτου του. Λόγου χάριν, ἐπειδὴ ὁ Χίτλερ δὲν τὸν ἔπαιρνε στὰ σοβαρά, ἀπεφάσισε νὰ ἐξαπολύση τὴν τυχοδιωκτικὴν ἐπίθεσι ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅπου δὲν ἐφαντάζετο ὅτι θὰ συναντοῦσε τόσην ἀντίστασι. Φυσικά, ὁ ντοῦτσε δὲν θὰ ἤθελε ἕνα πόλεμον γιατὶ τὸ ἐνστικτόν του τοῦ ἔλεγε ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι «σκληρὸ καρύδι» γιὰ τοὺς κοκορόφτερους. Ἀλλά, πάλιν, πῶς θὰ ἀντίκρυζε τὸν Φύρερ χωρὶς νὰ ἔχῃ κι' αὐτὸς μίαν κατάκτησιν;

Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο, διαπιστώνει ὁ κ. Κερκπάτρικ, διέπραξε ὁ ντοῦτσε τὴν μοιραία «γκάφα» νὰ ἐγκαταλείψη τὴν παλαιότερη φιλικὴ στάσι του πρὸς τὴν Ἀγγλία καὶ νὰ ριφθῆ στὶς ἀγκάλες τοῦ χιτλερισμοῦ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Τὸ καλύτερο περιοδικὸ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Διπλωματικὴ Ἑβδομάς

Ὑπὸ τοῦ «ΣΧΟΛΙΑΣΤΟΥ» τοῦ «Ἐμπρὸς».

Αἱ ἐξελίξεις τοῦ κυπριακοῦ. — Ἡ πρότασις τοῦ κ. Κιουτσοὺκ διὰ διαπραγματεύσεις. — Ἡ ἀμερικανικὴ «ἐπίθεση εἰρήνης» εἰς τὸ Βιετνάμ. — Ἐπαφὴ Οὐάσιγκτων καὶ Ἀνοΐ. — Ἡ ἀποστολὴ τοῦ κ. Σελέπιν. — Αἱ μεσολαβητικαὶ προσπάθεια. — Ἡ ἰνδοπακιστανικὴ συμφωνία τῆς Τασκένδης καὶ ὁ ρόλος τοῦ κ. Κοσύγκιν. — Τὰ κύρια σημεῖα τῆς «διακηρύξεως».

ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ παραμένει εἰς στασιμότητα καὶ ἡ μόνη νέα ἐξέλιξις — πλὴν τῶν στερεοτύπων πλέον ἀπειλῶν τῆς Ἀγκύρας ὅτι θὰ ἐπέμβη εἰς τὴν Κύπρον ἐὰν κινδυνεύση ἡ τουρκικὴ μειονότης — ὑπῆρξεν ἡ ἀπροσδόκητος ἀλλὰ καὶ ὑποπτος πρότασις τοῦ Τουρκοκυπρίου ἡγέτου ὅρος Κιουτσοὺκ περὶ «συγκλήσεως διασκέψεως ὅλων τῶν μερῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν ἰσχύϊ συνθηκῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ κυπριακοῦ» καὶ περὶ «συνόδου τῆς συνταγματικῆς κυβερνήσεως τῆς Κύπρου, μὲ συμμετοχὴν τῶν Τουρκοκυπρίων ὑπουργῶν διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν καθημερινοῦ χαρακτῆρος προβλημάτων». Ὁ δρ Κιουτσοὺκ, ὑποβάλλων τὴν πρότασίν του, ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιμένει ὅτι δὲν εἶναι ἀργὰ διὰ τὴν σύγκλησιν διασκέψεως στρογγύλης τραπέζης μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μ